

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดลและแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ในรายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 กลุ่มๆละ 20 คน รวมทั้งหมด 40 คน ซึ่งใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านแล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ปรากฏผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มทดลอง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าทดสอบสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
p-value	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดลและแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน แบ่งการทดสอบออกเป็น 3 ข้อ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับ การสอนแบบซิปปาโมเดล นักศึกษามีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับ การสอนแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ นักศึกษามีความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

3. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักศึกษา กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดลและแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ นักศึกษาที่ได้รับการ สอนแบบซิปปาโมเดลมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการ สอนแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของ นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดลก่อนเรียนและหลังเรียน นักศึกษามีความสามารถ ทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดลโดยการ นำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ .05 ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำนวน 20 คน ที่ ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบทางสถิติ t-test ของคะแนน

ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบซิปปา โมเดล ก่อนเรียนและหลังเรียน (จำนวนผู้เรียน 20 คน)

คะแนน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t-test		
			t	df	Sig.
หลังเรียน	30.33	2.74	25.20*	548	.0257
ก่อนเรียน	20.11	2.78			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางแสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบชิปปาโมเดล เท่ากับ 20.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.78 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 30.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.74 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .0257 ซึ่งต่ำกว่า .05 สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

สมมุติฐานข้อที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือก่อนเรียนและหลังเรียน นักศึกษามีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ที่ได้รับการสอนแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือโดยนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำนวน 20 คน ที่ได้รับการสอนแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบทางสถิติ t-test ของคะแนน

ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือก่อนเรียนและหลังเรียน (จำนวนผู้เรียน 20 คน)

คะแนน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t-test		
			t	df	Sig.
หลังเรียน	28.22	3.54	23.63*	525	.0240
ก่อนเรียน	20.04	3.69			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางแสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน ของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือเท่ากับ 20.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.69 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.54 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .0240 ซึ่งต่ำกว่า .05 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

สมมุติฐานข้อที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดล และนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดลมีความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ

ผลการวิเคราะห์ความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดล และนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ โดยนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางการเปรียบเทียบความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำนวน 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดลและแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบทางสถิติ t-test ของคะแนน

ความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดลและแบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ

รูปแบบการสอน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t-test		
				t	df	Sig.
แบบซิปปาโมเดล	20	30.33	2.74	3.163*	659.74	.030
แบบบรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ	20	28.22	3.54			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดล เท่ากับ 30.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.74 คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบ บรรยายโดยใช้กลุ่มร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.54 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .030 ซึ่งต่ำกว่า .05 สรุปได้ว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบซิปปาโมเดล มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบรรยาย โดยใช้กลุ่มร่วมมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี